

PAWEŁKA JAN (1880-1940)

Urodził się 24 grudnia 1880 roku w Raszewach (w powiecie gostyńskim), w rodzinie Jakuba i Małgorzaty z domu Siadek. Był starszym posterunkowym Policji Państwowej. W latach 1920-1924 służył we Włodzimierzu Wołyńskim, a następnie do września 1939 roku na posterunku w Nakle, w powiecie wyrzyskim. We wrześniu 1939 roku razem z funkcjonariuszami PP z komisariatów wielkopolskich, wycofywał się na wschód i w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej. Był przetrzymywany w obozie w Ostaszkowie. Wywieziono go 4 kwietnia 1940 roku na podstawie listy NKWD z 1 kwietnia poz. 59 i zastrzelono 5 kwietnia w piwnicy budynku UNKWD w Kalininie (obecnie Twer). Jego zwłoki wrzucono do zbiorowego dołu we wsi Miednoje. Był żonaty, miał syna Leona (ur. 1910) i córkę Annę (ur. 1911). Odznaczony był Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości.

Lista ostaszkowska, Szczytno 1993, s. 134; W. Jastrzębski, D. Rumfeld, K. Sidorkiewicz, *Katyń 1940*, Bydgoszcz 1995, s. 88 (fot.); *Rozstrzelani w Twerze*, Warszawa 1997, s. 218; *Naznaczeni piętnem Ostaszkowa*, Warszawa 2000, s. 411; *Miednoje: księga cmentarna*, Warszawa 2006, s. 667 (fot.); W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 77.